

GELDİM SANA

Erol BOYUNDURUK (Giryani)

Elim boştur yüzüm kara
Kul olmaya geldim sana.
Aşkın ile yandım kora
Kül olmaya geldim sana.

Nefsim şeytan, çoktur hilem
Artar derdim, bitmez çilem
Dost kabene perde olam
Tül olmaya geldim sana.

İster gözlerimi kör et
İster her işimi zor et
En çirkin kuluna yar et
Dul olmaya geldim sana.

Böl ve topla küsür olam
Hatalyım kusur olam
Eşiğinde hasır olam
Çul olmaya geldim sana.

Senden gelir ise emir
Yanar sinem olur kömür
Bilirsin hammaddem çamur
Kil olmaya geldim sana.

Çeksen *Giryani*'yi dara
Senden başka kime vara
Böl parçala asırlara
Yıl olmaya geldim sana.

İKİ ŞİİR

Osman Bölükbaşı DARA

BOZKIRIN TEZENESİ

Tevazu gönüllü, bülbül avazlı
Ozanlar çınarı, dalıydı Garip.
Garip bilinse de bir Gönül Dağı
Bozkırın tükenmez balıydı Garip.

Sazın evliyası, gönül eriydi
Sevgiyi Allah'ın lütfu bilirdi
Gönüller O'nunla cuşa gelirdi
Duygu deryasının salıydı Garip.

Hak'tan gel gel oldu, gül benzi soldu
Duyunca herkesin gözleri doldu
Kıyamete kadar efsane oldu
Mızrabın, perdenin teliydi Garip.

NEŞET ERTAŞ

Ecel şerbetini soluksuz içti
Felek bizden bu kez bir cevher seçti
Şu fani dünyadan bir garip göçtü
Sazlar mahzun oldu, türküler Garip.

Çığırışan bülbüldü, herkes severdi
Âşık, ma'suk, dertli O'nu dinlerdi
Sırma teller inim inim inlerdi
Teller mahzun oldu, perdeler Garip.

Efkârımız baştan gitmiyor artık
Gönül Dağı duman tütmüyor artık
Şeyda bülbül bağda ötmüyor artık
Bağlar mahzun oldu, bahçeler Garip.